

indse, at skærpende Bestemmelser vil være i saavel det store Publikums som den reelle handlendes Interesse. Den kommende Tid vil vistnok vise, at løgnagtig Reklame kommer til at florere stærkere, end den har gjort i den Vareknaphedsperiode, vi har gennemlevet; der er da Grund til at formene, at man faar en Del mere Erfaring at bygge paa ved at vente 2 Aar.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling, dette Lovforslag har faaet. Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der ikke var tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af mig, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde i Landstinget, at den Omstændighed, at jeg har fremsat Forslag om at forny Loven uforandret, ikke skulde betyde, at Ministeriet ikke kunde indse, at Loven maaske paa enkelte Punkter trængte til Ændringer, men at man — som jeg sagde før — var af den Mening, at den Tid, Loven havde virket, var saa kort, at man ikke kunde danne sig nogen Mening om, paa hvilke Punkter disse Ændringer skulde finde Sted, hvorfor Ministeriet foretrak, at de eventuelle Ændringer fremgik af en Udvalgsbehandling.

Naar Foreningen „Dansk Arbejde“ ikke er blevet spurgt denne Gang, ligger det i, at den ikke er en saakaldt paataleberettiget Organisation. Men jeg skal give det ærede Medlem ganske Ret i, at der kan være al mulig Anledning til i den Tid, der nu gaar, indtil Loven skal revideres, at optage Forhandlinger med „Dansk Arbejde“ for at undersøge hele dette Spørgsmaal, og jeg kan paa Forhaand sige til det ærede Medlem og til andre ærede Medlemmer, at jeg vil stille mig meget velvilligt i saa Henseende, idet jeg ligesom disse ærede Medlemmer mener, man bør gøre, hvad man kan, for under disse vanskelige Forhold at støtte dansk Arbejde paa bedst mulig Maade. Hvorvidt det skal ske gennem Kommissions- eller Udvalgsbehandling, kan jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om. Jeg tror dog ikke, man behøver at gaa til et saa alvorligt Skridt som Nedsættelse af en Kommission. Maaske vil det kunne gøres ved Optagelse af en Forhandling med „Dansk Arbejde“ eller eventuelt ved Nedsættelse af et lille Udvalg, hvori ogsaa Forbrugerne var repræsenterede.

Naar det ærede Medlem Hr. Chr. Holm sagde, at jeg ikke havde ønsket, at Loven skulde gælde længere end 2 Aar, er dette ikke ganske rigtigt. Det er Lands-

tinget, der har sat Revisionsbestemmelsen ind. Jeg havde ikke foreslaaet nogen Revisionsbestemmelse, idet jeg var gaaet ud fra, at man igennem Udvalgsbehandlingen var blevet enig om, hvilke Ændringer man skulde foretage i Loven. Medens jeg taler om Revisionsbestemmelsen, vil jeg sige, at den gaar kun ud paa at fastsætte en yderste Frist, indenfor hvilken Loven skal revideres. Det kan godt være, at man paa et tidligere Tidspunkt end Udgangen af 1923 kommer til det Resultat, at Loven bør ændres, og da skal fra min Side dette Spørgsmaal være Genstand for den omhyggeligste Undersøgelse og Overvejelse.

Med disse Ord skal jeg, idet jeg gentager min Tak til de ærede Ordførere, anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Hans Nielsen: Jeg kan i det store og hele erklære mig tilfreds med de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Handelsminister. Men naar den højtærede Minister mener, at det er for stort et Apparat at nedsætte et Udvalg eller eventuelt en Kommission vedrørende dette Spørgsmaal, vil jeg sige, at efter min Opfattelse har dette Spørgsmaal meget stor Betydning og kan faa den allerstørste Betydning for hele vort Erhvervsliv i de kommende Tider. Man er her i Landet, for at beskytte det danske Landbrug og de danske Landbrugsprodukter, gaaet til at bestemme, at fremmede Fødevarer skal være mærkede „udenlandsk“; jeg kan godt tænke mig, at det til syvende og sidst kan blive nødvendigt at komme til ogsaa for mangfoldige andre Varers Vedkommende at forlange, at de, naar de kommer fra andre Lande, skal være mærkede „udenlandsk“. Efter hvad jeg ved, drives der i vore Nabolande, specielt i Sverige, en voldsom Agitation for det vedkommende Lands Arbejde. Det er en bekendt Sag, at saa snart man kommer om Bord paa den svenske Færge, bliver man straks mindet om, at gode, svenske Patrioter køber deres Varer i Fosterlandet paa den anden Side. Vi har været meget beskedne i saa Henseende her i Danmark, men jeg tror ikke paa, at vi i Længden kan være tjente med at lade det gaa, som det bedst kan. Tværtimod, der vil komme til at staa saa store Interesser paa Spil, at det efter min Formening spiller en saare ringe Rolle, om man skal nedsætte et Udvalg eller en Kommission for at faa hele dette Spørgsmaal om Beskyttelse af det danske Arbejde taget op til en grundig Drøftelse og Overvejelse, før denne Lov skal revideres.